

Gúton vannak a legjobb lapátosok

Tizenegy esztendő és egy nap múltán újabb világranglistás dámlapát került puszkavégre

Nyíradony-Gút (HBN – G. I.) – A Nyírerdő Rt. Gúti Erdészetiének műemlék irodaházában tartott ülést pénteken a Nemzetközi Vadászati és Vadvédelmi Tanács, a C. I. C. Kiállítási és Trófeabíráló Bizottsága. A házigazdák és a vendégek is izgatottan figyelték a fejleményeket.

A nap folyamán érkezett meg ugyanis és várt elbírálásra az a gyönyörű dámlapát, amelynek 13 évesre becsült viselőjét a mostani vadászati szezonban, tavaly októberben lőtte ki a német Karl Heinz Spitzer. A trófea október 16-án a hazai Országos Trófeabíráló Bizottságtól 230,24 pontot kapott, alig kevesebbet a jelenlegi világranglista-vezető dámlapát pontszámánál, de a hírek szerint a bizottság rendkívül szűkmárkúan adta a pontokat, és egyöntetű volt a bizakodás, hogy a nemzetközi zsűri által végzett bírálat kellemes meglepetéssel, szenzációval zárul.

Segített a véletlen

Bármilyen is lesz azonban a végeredmény, mondogatták és jelentették ki a délutáni sajtótájékoztatón is a szakemberek, a gúti erdészet világraszóló sikere már vitathatatlan, hisz a 11. éve világranglista-vezető trófeát is Gúton ejtette el egy német vendég vadász. Gút nevéhez fű-

Baráth Béla a lenyűgöző dámlapáttal

Fotó: Gulyás Imre

zódik tehát a világon elejtett mindkét 230 pont feletti dámlapát. Az első világrekord 1991. október 13-án, tizenegy évvel és egy nappal a mostani kapitális trófea felbukkanása előtt került puszkavégre. Súlyra a mostani egy kilogrammmal kevesebbet, hiszen „csak” 5,43 kilogrammot nyom, de lapátméreteit tekintve felülmúl minden eddigit. Most már aligha vitatható a megállapítás, hogy 1990 óta a gúti erdő adja a legjobb lapátosokat. Dufla Ferenc, az erdészet főmérnöke ezzel összefüggésben a tudatos vadgazdálkodás fontosságát hangsúlyozta és elmondta, hogy

a közel 6500 hektáros zárt erdő-tömbön belül a dám minősül a legfőbb vadnak. Jelentős a disznóállomány is. Az őzek számát csökkentik. Van egy kis létszámú, bár „feltörekvő” gím populáció is. A tervek szerint a Gúti erdészetben a jelenlegi vadászati időnyben összesen 600 nagyvadat, a többi közt 320 dämöt lőnek. Ezt gyakorlatilag teljesítették is, disznóból lőnek még, de gyakorlatilag vége a vadászatszezonnak, megpróbáltak minél kisebb állománnyal nekimenni a télnek, mondta a főmérnök.

A kapitális lapátú dámbika kilövését Baráth Béla, az erdészet

kerületvezető vadásza elevenítette fel. Ő volt ugyanis a vadászat alkalmával – 2002. október 14-én – a vendég Karl Heinz Spitzer kísérője. „Délután négy óra tájban jött el a lehetőség. Előtte reggel már lőtt egy nagyon jó bikát 5 kiló 8 dekagramm körüli, 200 pont feletti lapáttal, és úgy mentünk ki, hogy ő már igazában egy nagy disznót vagy egy rendellenes, érdekes bikát szeretne lőni, de a véletlen a kezünkre játszott.”

Meghatotta a vadászt

A pompás vadat korábban még Baráth Béla sem látta. Lenyűgöző hatású volt a pillanat a német vadászra is, aki visszavisszatérő vendég Gúton. – Körülbelül száznegyven méternyire volt a vadtól, amikor az kiött egy öreg tölgyekkel övezett vadföldre – egy kis csipegetésre az üzekedés hevében. Ilyenkor nagyon ritkán esznek, legtöbbször csak egy kis vizet találunk a gyomorban vagy néhány szem makkot. Az idős úr egyetlen lövéssel elejtette a bikát, amikor pedig odamentünk, és közelről látta, igazi vadászemberként még meg is könnyezte. A trófea azután felkerült az Országos Trófeabíráló Bizottsághoz, ahonnan már nem adták vissza, csak ma, erre a kis időre hozták el, amíg el fogják bírálni.